

fat til 2 Millioner Kroner, men iaar har Ministeren forhøjet den til 2,400,000 Kroner, fordi Havnbanen ſkal føres ad en Bro over Børsgraven og forſettes til den nordlige Ende af Nyhavn. Dette Beløb var viſtnok aldeles kalkulatoriſk, og Ministeren har nu i Landſtinget foreſlaaet, at Beløbet forhøjes til 2,900,000 Kroner, men dette Forſlag ſtillede Ministeren i Forbindelse med ſit Forſlag om, at Kjøbenhavns Kommune ikke ſkulde afgive den gamle Jernbanedæmning uden Vederlag. Da denne ſidſte Beſtemmelse blev forandret i Landſtinget ved 3die Behandling i Oerensſtemmelse med Folkethingets Beſlutning, indlob eller glemte man imidlertid tilige at foretage en Vndring i den førſte Beſtemmelse; men det er aabenbart, at Expropriationen af den gamle Jernbanedæmning ikke kan medregnes til Anlægskapitalen, naar Kjøbenhavns Kommune ſkal afgive den uden Vederlag, hvad den vil komme til baade efter Flertallets og Mindretallets Forſlag; der kan efter intet af Forſlagene under nogenſomhelſt Omſtændighed blive Tale om Vederlag for den gamle Jernbanedæmning. Det har ikke været muligt for Udvalget at angive, hvormeget Expropriationsſummen for den gamle Jernbanedæmning kan anſlaas til, men efterat have raadſørt ſig med Ministeren har man anſat Afſlaget til 100,000 Kroner, og ſom Følge deraf har man foreſlaaet, at 2,900,000 Kr. i § 5 rettes til 2,800,000 Kr. — Med Henſyn til Tidsriſten for de to hidtil nævnte Baneanlæg har Udvalget ment at burde ſlutte ſig til Ministerens og Landſtingets Forſlag. Den vigtigſte af de Baner, hvorom der nu bliver Tale, er Havnbanen, og man har i Landſtinget gjort gjældende, at dens Anlæg vilde udkræve temmelig betydelige Udfyldningsarbejder, ſom det maatte ikke vilde blive muligt at udføre inden Udløbet af den Friſt, der var vedtagen af Folkethinget. Under diſſe Omſtændigheder har man ikke ment, at man burde modſætte ſig det omtalte Forſlag om, at Friſten for Konceſſionens Meddeleſe forlænges fra den 1ſte Januar 1877 til den 1ſte Januar 1878, og at Friſten for Anlæggets Fuldførelſe forlænges fra den 1ſte Januar 1879 til den 1ſte Oktober 1879, idet man desuden med Henſyn til Tidspunktet den 1ſte Oktober er enig med Ministeren i, at det ikke er heldigt, at ſætte Tidsriſten for en Banes Nabning til den 1ſte Januar, da Veirforholdene paa denne Aarstid let kunne fremkalde Hindringer for Nabningen. Dernæſt har man foreſlaaet ogſaa at ſætte Tidsriſter med Henſyn til Frederiksundsbanen, ſaavel for Konceſſionens Meddeleſe ſom for Banens Nabning. En ſaadan Beſtemmelse findes ikke tidligere, hvormod der i den tidligere Lov om Frederiksundsbanen kun ſtod, at den ſkulde være aabnet for Benyttelſe ſeneſt tre Aar efter Konceſſionens Meddeleſe. Efterat man nu engang har forladt denne Form for Tidsriſten, anſer man

det for rigtigſt ogſaa at ſaſtſætte Tidsriſter for Frederiksundsbanen under en lignende Form ſom den, man nu er bleven enig om, og man antager ikke, at der vil være Noget til Hinder for at anſætte Tidsriſten for Frederiksundsbanen, ſaavel for Konceſſionens Meddeleſe ſom for Anlæggets Fuldførelſe, noget kortere end for Havnbanen. Naar man ſætter Tidsriſten for Konceſſionens Meddeleſe til 1ſte Januar 1877 og for Banens Fuldførelſe til 1ſte Oktober 1879, vil der viſtnok være givet det ſjællandske Jernbanefſkab meget rundelig Tid for denne Banes Vedkommende, da Selſkabet, ſom beſkjendt, kun har ventet paa at ſaae den Beſtemmelse vedtagen, ſom nu ſtaaer i Loven. — Blandt de Forſlag, ſom Ministeren anmodede Landſtinget om at indſætte i Lovforſlaget, var ogſaa den Paragraf, der handlede om at give ham Bemyndigelse til at tillade Selſkabet at anvende 1 Million Kroner til Anſkaſt af Driftsmateriel, Lokomotiver og Vogne. Som det vil erindres, foreſlog et ſtørre Antal af Folkethingets Medlemmer ved 3die Behandling at uſtemme denne Paragraf, da de anſaa det for ønskeligt, at det maatte blive undergivet en nærmere Underſøgelse, hvorvidt der ved den nordveſtſjællandske Banetrækning var anſkaſtet tilſtrækkeligt Materiel til Selſkabets Baner, og at i Forbindelse dermed alle de Transaktioner, ſom havde fundet Sted ved den nordveſtſjællandske Banes Anlæg, maatte blive underkaſtede en nærmere Prøveſe. Thinget vedtog ſom beſkjendt dette Forſlag, og efter denne Beſlutning har Udvalgets Flertal antaget at burde ſlutte ſig til de daværende Forſlagsſtillere og foreſlaar, at § 10 udgaar. Man ventet, at den høitærede Miniſter, naar Folkethinget gjentager denne Beſlutning, vil fremkomme med et ſærligt Lovforſlag om denne Sag, for derved at give Thinget Leilighed til at underkaſte Forholdene ved den nordveſtſjællandske Jernbanes Anlæg en nærmere Underſøgelse, ſaaſremt Ministeren efter den gjentagne Beſlutning af Folkethinget ſætter Pris paa at ſaae Bemyndigelse til at give det ſjællandske Jernbanefſkab denne Million Kroner. Der er forøvrigt ogſaa en anden Aarſag, hvorfor Udvalgets Flertal ikke kan tilvaade § 10, ſaaledes ſom den er vedtagen i Landſtinget. Folkethinget vedtog nemlig ved 3die Behandling en Tilføiſelſe om, at Selſkabet uden Bidrag fra ſin Reſervefond ſkulde beſtøtte Vedligeholdelſen og Jernveſſen af Lokomotiver og Vogne, eller — ſom det hedder — af Banerne med alt deres Tilbehør; men denne Beſtemmelse har den ærede Miniſter udeladt i det Forſlag, han har ſtillet i Landſtinget. Derimod har den ærede Miniſter i Landſtinget foreſlaaet en ny Beſtemmelse, ſom gaar ud paa, at Indenrigsminiſteren, naar Dele af Materiellet ſkulde befindes i en ſaadan Stand, at det ikke kan anſes formaalkstjenligt at anvende Omkoſtinger paa ſammes Vedligeholdelſe, er bemyndiget til at tilſtede Afhændelſe heraf, imod at det derved